

גיליון מס' 1706 * יז באב תש"ס * 81 באוגוסט 2000 * כפר הנשיא

**מלחמת שלום הגליל
ידועה בקיצור השם
משג"ל
אם כך, הנסיגה מלבנון
תקרא
משג"ל נסוג**

הושמע ונשמע במהלך ישיבה של ההנהלה הרחבה של החינוך **מפי ת. שפרונה**

*** * * * ***

שימו לב איזו תמונה מפגרת דורית שמה בפתח העמוד הפותח. אולי כדי לפתוח את העלון בנימה אופטימית???

לאחר העמודים השגרתיים הפותחים את עלוננו בדרך כלל, תוכלו למצוא בעלוננו השבוע מכתב מעודד מהשרה דליה איציק (שימו לב כמה שמות במשפט אחד), שנכתב אל שריטה בנושא איכות הסביבה, הודעה מהמכבסה, מכתב פרידה מיונה וארן פרלסון הנוטשים אותנו בימים אלה לטובת קיבוץ יחד' עם שתי הבנות המקסימות שלהם, תמר ו' כתבת על ואל מייקל כ' ז"ל, ואדי נ' מחלק עמנו את תחושותיו ודעותיו לגבי בחירת מנהל משאבי אנוש חדש. לבסוף בעלון שני ספורים חביבים לכל המשפחה וגם תשבץ לקנח.

עוד אספר לכם (כי לא כתבו על כך בעלון) שגן שקד עבר השבוע לגן רימון ושאל בניין גן שקד יעבור הגנון כיתה א' כבר עברה לתלתן אך הם לא משתתפים במחנן ושאתם מים בששון.

קריאה נעימה ושוטפת
שבת שלום - **דליה** בשם המערכת

ימי הולדת:-

דניאלה שיבי	20/8
סער נצר (נכד-חצור)	
אריאל נוה (נכד-בן יהודה)	
ניתאי קורן	
שי עמר	21/8
ראובן גוטר	22/8
שלומית פרחי	
בן ליפשיץ	
עידו גרשמן	

23/8	דין ירון (נכד-מרכס) יובל דדוש
24/8	ערן פרימוסט אייל גולן הדסה ניימרק (נכדה)
25/8	טל ברק (נכדה - י. מנג'יגורסקי) סהר קורן רומי ירון (נכדה-מרכס) דגלס-דניאל קופף (נכד-הרט)
26/8	אלעד פרחי (נכד-וטרמן) תמיר שובל (נכד)

ימי נישואין:-

20/8	ציונה ושבי מזרחי קטי וחגי פרנקו
21/8	ורד ומוטי קולקר
22/8	יפעת ושלמה וויסבקר דייל ודרור קולינס
23/8	תמר ומיקי הרמן
26/8	אביבה ואריק לינטון גלית ואמרי סולומון

הפתעת השבוע - רביב פרלסון החליט לעשות להוריו התקף לב קטן ולהפתיעם עם שובו.

אלישע ממשיך להביא אלינו קבוצות הפעם מניו ג'רסי! שמעתי שהם מאוד נחמדים.

רואים את אדם ואלזה עסוקים עם הנכדים - איזה כייף.

לאחרונה נשלם פרוק מוכן התערובת הישן ומכירתו. המבנה פנוי למשתמשים חדשים. רק האסם יעמוד לשמחתינו לעד - מוסר טומי.

מהספריה מוסרים: כדי לעדכן את ספריית העיון, התחלנו לרכוש ספרים בנושאים שונים בעזרת תרומות שהתקבלו לספריה מגב' קלרה לינטון וממשפחת דוד - ידידה של אלזה ואדם בן חנך.

שוב המחנן בעיצומו, הפעם בהנהגתם של אלעד, עפרי, יבין והצוות. יבין יקבל תוספת סיכון מהצבא, המחנן נחשב לא פחות מסוכן מהשטחים. ביום שני אחר הצהריים הילדים נהנו משיית רפסודות במאגר של האבוקדו (לא של מחניים). המצילים - אריק והרולד דיווחו שהיה מאוד מהנה.

מכיוון שהייתי נוכחת ב-2 האירועים, אני יכולה לציין שהערב - 30+ בניצוחו של בוב ו' היה נחמד, אבל חברים - קייק, קדימה, צאו מהבית. מובטחים עוגות וחברה.

וביום ה' דנה, אלעד והרולד הגישו לנו ארוחת ערב על רמה ומי שהיה חסר לו סטייק, לא הפסדתם, השניצל היה יותר טעים.
70 איש היו נוכחים, אז מה עם קצת יקר, העיקר החברה.

בת שבע מוסרת:
בליל שבת היה קונצרט של פסנתרנים צעירים. כייף לשמוע מוסיקה קלאסית באולם שלנו. בערך 40-50 איש מכפר הנשיא היו בקהל.
שרה דבולט - חן חן - הספיקה לעשות תורנות לאחר ארוחת הערב וגם לארגן את הקונצרט - לא ברור אם היה תורן או שהוא שכת.

עכשיו לעניינים פחות נעימים:
- לצערינו יעלי ודרור והילדים יוצאים ביום שישי לטובת קיבוץ "יחד".
- אליסון, ליסה וארז נסעו בחזרה לארה"ב.
כולכם תהיו חסרים במדרכות הקיבוץ - לא עוצב כי ברור שתגיעו לביקורים אצל סבא וסבתא וחברים.

בת שבע מוסרת בענייני תושבים:
- השבוע עזבו משפחת שקד ואלון פרימוסט, משפחת פולק, אורן יונה והבנות, ומשפחת בוקאי עוזבים ביום חמישי.
- עכשיו מי שנשארו הם:
- ג'רום פוקס, רותי דדון ונפתלי פראג' - בהולנדים.
- סמי אוהיון שגר ליד נתן בן אבי.
- אורה המר ועודד פלד ושי בנם - בבית משפחת פרנק.
- אמילי סלבורן ליד הדסה.
- יונית ליבוביץ וגבריאל חג'ג' ליד מרב ואנדי
- נתי אמסלם.
- אמיר רון (בוקר), חן רוט - חברה של זהר - גרים באזור המלון.
- בשיכון הרכבת גרים - משפחת שינדלר, ויינברג - (עוזבים בקרוב), חגית ותומר, אלונה ושרון כרמי וילדיהם (משפחה חדשה). יש שמועה שאלונה נכנסת לעבוד בגיל הרך.
- נעמי ומיה טאטישי - גרות ליד בית הזהב.

זהו זה להשבוע.
שבת שלום ושיתקרר לנו קצת מזג האוויר.

אבלין וולאך

ותוספת שלי: מערכת רמזורים הופעלה לראשונה מזה 2000 שנה בצמתים של חצור ומחניים. הכביש בין שני הצמתים שופץ אף הוא ונשאלת רק השאלה מתי ייחנך הכביש שלנו?
תוד - א.

*** * * * ***

עקב התנאים הבלתי נסבלים במכבסה, השנה לא נכבס כביסת נצות. עם הלקוחות הסליחה.

* ניתן לשלוח דברי נצות לניקוי יבש.

תודה אישית מאיתנו לכל מי שעזר לנו להרגיש בכפר הנשיא בית חם ונעים.
להתראות - **ארן, יונה, טל ונעם.**

זכור את יקירנו

כ"ג באב תשל"א (1971) - מר היימן אנגלסברג
כ"ד באב תשנ"ה (1995) - מר מקס טן

יצא לי השבוע להשתתף בדיון (במסגרת הנהלת האגף למשאבי אנוש), בנושא בחירת מנהל חדש למשאבי אנוש. הדיון נבע, כידוע, בעקבות אי-שביעות הרצון הברורה שהובעה במועצת החברים, מההצעה המקורית של הנהלת הקהילה, להביא שכיר למלא את התפקיד. במשך הדיון, הובעו דעות שונות, אך לי הפריעה במיוחד הדעה ש: אין בקיבוץ אדם שיכול למלא את התפקיד, כי זה דורש "מקצוען", ומקצוענים יש רק מחוץ לקיבוץ.

נכון שבעולם המודרני המתפתח, בכל תחום, יש יותר ויותר דרישה לאנשים "מקצוענים", ויש לכך הצדקה והגיון. אך מכאן ועד להסיק את המסקנה ש"מקצוען זה טוב, ולא מקצוען לא יכול להיות טוב", הדרך עוד ארוכה. מספיק להזכיר כאן רבנים מסוימים שנחשבים למקצוענים!

האם כאשר מחפשים אדם למלא תפקיד, הקריטריון היחיד והמכריע הוא האם האדם מקצוען או לא? אולי קיימות תכונות אחרות, לא פחות חשובות, כגון: רגש אחריות, חריצות, התחשבות, יחסים בין-אישיים, סבלנות, סובלנות, כושר אלתור, יכולת חשיבה לוגית, אופי, סדר ושיטתיות, יושר, נסיון - ואפשר להמשיך עוד ועוד.

אם חייבים לבחור בין 2 סוגי אנשים:

1. האחד שיש לו את התכונות האלה, אך הוא לא מקצוען.
2. השני הוא מקצוען, אך נטול תכונות אלה (או חלקן).

אני אישית הייתי בוחר בסוג הראשון. ועוד בפרט, אם זה אדם שאני מכיר מקרוב, 40-50 שנה, לעומת מישהו שבחיים עוד לא פגשתי, אך "טסט" מסוים מאשר אותו כ"מקצוען".

המסקנה שלי היא שיש מקצוענים טובים, ולא טובים, בדיוק כמו שיש לא מקצוענים טובים ולא טובים. לכן, הבה נפסיק לסגוד למקצוענות - בלבד.

אדי

למאמר זה אין כל קשר לאפשרות שאני אהיה מועמד לתפקיד.
התשובה היא: לא, אינני מועמד. לדעתי יש אחרים.

ביום חמישי 10.8.00 התקיים דיון בפורום הפוליטי על זכות הבחירה לחברות מחוז הקיבוצים במרכז מפלגת העבודה.
 בגלל אי תשלום מיסים בשנים 1999-2000, חברות הקיבוצים לא רשאיות להשתתף בהצבעה על בחירות יו"ר אגף החברות.
 לפני שבוע פתחנו במבצע חידוש החברות במפלגה, שמשמעותו תשלום 40 ש"ח למתפקד.
 אני קורא לך לפעול לתשלום עבור חברי קיבוץ וכך תקבלי זכות הצבעה במרכז. אפשרות נוספת היא לשלם צ'ק אישי לפקודת מפלגת העבודה.
 אשמח לענות על כל קושיה - 052-578279.

יגאל צחור - יו"ר מחלקה פוליטית

הימים שחלפו מאז פטירתו הפתאומית של מיכאל רק מקהים את חודו של ההלם, ואני מתחילה להשלים עם העובדה שמיכאל איננו. (אני מבטאה מייקל, אבל תמיד כתבתי מיכאל...),
 הימים שחלפו אינם מקהים את תחושת האבדון.
 הימים שחלפו מאז פטירתו הפתאומית של מיכאל רק מאפשרים לי לנסות לנסח את ייחודו של מיכאל עבורי, ולנסות לגבש במלים את אותם הדברים שמיכאל סימל והיה לי דמות ומופת.

בשני תחומים חשובים שמיכאל היה עבורי דמות לחיקוי, או לפחות לנסיין לחיקוי, אינני מפרידה בין מיכאל לבין ריני, שתבדל לחיים ארוכים. אלה התחומים שבהם אני חושבת "ריני ומיכאל" ולא רק מיכאל. התחום הראשון היה תחום החינוך. עד כשהיה לי רק ילד אחד, והוא היה פעוט, ועדיין היתה לנו לינה משותפת ועדיין היה החינוך המשותף, חינוך של בית כולל ושל מטפלות ותיקות ומסורות, ושלצוות חינוכי שעבד ביחד, תהיתי מהו מקומה של המשפחה, של ההורים בעיצוב אישיותם של הילדים. הגעתי אז למסקנה שהאופן בו מתחנכים ילדי משפחת כהן הוא דגם רצוי בעיני להשפעה של ההורים על ילדיהם.

התחום השני, ואולי הוא קשור גם לתחום הראשון הוא תחום העשייה למען הכלל. עוד זמן רב לפני שג'ון פיצ'רלד קנדי אמר: "אל תשאל מה יכולה המדינה לתת לך, שאל מה אתה יכול לתרום למדינה", ממשו מיכאל וריני את הרעיון הזה, תמיד היו פעילים לטובת הכלל, ולא דרשו דבר לעצמם, עד כדי כך, שלמרות היותם משפחה מרובת ילדים, הרחבת הדירה שלהם בשכונת דחק, התבצעה רק לאחר יזמה של מוסדות המשק, שפשוט הודיעו להם שעומדים להרחיב את דירתם.

בארכיון שלנו, אצל יצחק, השומר בדקדקנות את כל קורותינו, בוודאי רשומה הרשימה הארוכה של התפקידים הציבוריים שמיכאל וריני נשאו בהם במשך שנים ארוכות. בשלב מסוים לפני כעשר שנים החליט מיכאל לפרוש מפעילות כדי להתמסר לתחביביו ולפעולות הפנאי שלו, שיכלה למלא יום שלם בקלות. הצטערתי אז מאד על החלטתו, וחשבתי שההפסד הוא הדדי, גם של הקיבוץ וגם שלו. ולכן, שמחתי מאד כשמיכאל שב לעסוק בפעילות ציבורית. הוא היה חבר מזכירות כשאני הייתי מזכירה וסייע לי רבות בתפקיד, וכאשר סיימתי את התפקיד ולא נמצא לי מחליף, קיבל מיכאל על עצמו את תפקיד המזכיר הזמני כמעט באופן טבעי. ובשנים האחרונות היה מיכאל מעורב בתחומים שונים של העשייה שלנו הן כחלק מיום העבודה והן בהתנדבות.

אבל היה משהו נוסף שייחד דווקא את מיכאל עצמו. אני קוראת למשהו הנוסף הזה "שהות" או "פנאי". למרות עיסוקיו הרבים מהשכם בבוקר ועד הערב, תמיד היה לו הפנאי לשיחה עם כל אדם. סיפר לי לפני כמה ימים בחור צעיר שאיננו חבר משק וגם לא בן משק, והוא מגיע לכאן לעתים קרובות, אדם שאינני יודעת כמה חברים החליפו עמו מלה, וגם אני בוודאי לא היה "יוצא לי" לשוחח אתו אלמלא נתתי לו טרמפ למשק, הוא סיפר לי איך מיכאל היה נעצר לידו בשבילי הקיבוץ ומתחיל בשיחה אתו, וכמה השיחות האלה חסרות לו כעת.

בתורות הפילוסופיות המזרחיות מדובר על השלבים השונים בין הפרימיטיבי הראשוני לבין האלוהי. אחד השלבים המתקדמים יותר הוא השלב שמעבר ל"גירוי תגובה" שרובנו מצויים בו. זהו שלב ה"שהות" או ה"עד השותק", או "העין השלישית". זהו השלב שבו במקום להגיב מיד על גירוי, על ארוע, על משהו שמקפיץ אצלנו את הפיזיזם, אתה נכנס לעמדת "העד המתבונן" ובוחן את המצב מזוויות שונות, ובתוך השהות הזאת אתה יכול להיות יצירתי יותר בבחירת התגובה שלך.

למיכאל היתה התכונה הזאת של השהות, של הפנאי, של היכולת לא להתרגש, ולא לקפון, אלא להתבונן במצב רגע נוסף ולראות בו גם פנים אחרות, ורק אחר כך להגיב. אם אגיע יום אחד למדרגות השלב הזה, אזכור שמיכאל היה המורה שלי.

תמר וולפין

* * * * *

לכבוד
גב' שריטה סינה
מזכירת קיבוץ כפר הנשיא

לאחרונה סיכמתי עם מזכירי התנועה הקיבוצית על מימון שתי יחידות לאיכות הסביבה אשר יפעלו ברחבי התנועה הקיבוצית ויקדמו את נושא החינוך, ההסברה והאיכפה בענייני איכות הסביבה.

הורתי את משרד החינוך לשאת במימון המלא שלי שתי היחידות אשר יאוישו ע"י חברי קיבוץ מתאימים שיקבעו ע"י מזכירי התנועה וע"י המשרד לאיכות הסביבה.

מתוך ידיעה והכרה כי התנועה, קיבוציה ומפעליה פרוסים ברחבי כל הארץ וקרובים לאתרי טבע ושמורות, החלטתי ביחד עם מזכירי התנועה להכשיר ולמנות בכל קיבוץ 2-3 חברים/ות אשר יוגדרו כ"רכזי איכות הסביבה" בקיבוץ.

נודה לכם אם תארתו בקיבוץ חברים/ות מתאימים אשר מוכנים לתרום לנושא חשוב זה, ותעבירו אלי את שמותיהם בהקדם.

לאחר שנקבל את כלל השמות, יפעל משרדי לקיום השתלמות אטרקטיבית בת יומיים בנושא טבע, נוף ואיכות סביבה וצייד את החברים בתשדודות מתאימות.

בברכה, דליה איציק - השרה לאיכות הסביבה

* * * * *

מתוך "100 סיפורים נחמדים מאד" / משלי לה-פונטין

הכלב שנשא ארוחה על צווארו

כלב אחד נהג להביא לבעליו את ארוחת הצהרים כשהיא קשורה לצווארו. החבילה הדיפה תמיד ריחות נפלאים, אבל הכלב הנאמן התאפק ומעולם לא גזל מארוחת בעליו אפילו פרור. יום אחד, כשהלך כהרגלו עם הארוחה קשורה לצווארו, התנפל עליו כלב-רחוב גדול וניסה לגזול ממנו את החבילה. הכלב הנאמן נאבק בכל כוחו בתוקף. הוא היה נחוש להציל את הארוחה ולמלא את משימתו כדוש. לרוע מזלו, כלב הרחוב הזעיק את חבריו לעזרה; כולם יחד התנפלו על הכלב הנאמן, עד שהצליחו להכניעו. כשהבין הכלב-השליח כי הארוחה כבר לא תגיע לבעליה, חשב בלבו: "למה להלחם? הרי, בעצם, גם לי מגיעה איזו עצם" אחר פנה אל יתר הכלבים ואמר: "רק רגע, לא לריב! הנה: אקח לי נגיסה או שתיים - והשאר בשבילכם." נגס ידידנו במטעמים מלוא פיו, ליקק את שפתיו בהנאה וחילק את השאר לכלבי הרחוב, שלא הותירו פרור לבעל הארוחה

ראשו זנבו של הנחש

מנהג הוא בעולם: ראשו של הנחש תמיד מוביל - והזנב נגרר אחריו, בלי שום יכולת להתערב בבחירת הדרך. יום אחד מאס הזנב בחלוקת התפקידים, וביקש מן האל לתת גם לו את הזכות להוביל. שמע האל את בקשת הנחש ונעתר לו. התחיל זנב הנחש להוביל את גופו בדרכים, ואילו הראש נגרר מאחור. אך אבוי, הזנב, חסר העיניים, לא ראה מכשולים בדרך. בגללו נחבט הראש בסלעים, נפצע מחודי הקוצים ובסוף המסע, מצא עצמו הנחש במצולות הנהר. ככה זה: מי שמנהיג ומוביל, מוטב שיהיו לו עיניים בראשו

"[Digi Divrei](#)" - [The voice of the village \(digital version\)](#)

Yes, we still have a voice and would like you to hear it and to hear from you too! Please write / respond / complain and otherwise abuse us (just kidding)

Keep in touch. Remember you are part of this community!

David Ellman: dellman@kfar-hanassi.org.il

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

בואו לבקר ב..... www.kfar-hanassi.org.il/telcomm/

"First law of holes: if you are in one - stop digging."